

גם נשים נחטפו לעולי תימן

"לא רק ילדים נחטפו מעולי תימן. הם נחטפו גם נשים", כך קובע נשיא פדרציית יהודי תימן, הד"ר משה נחום. כתבה שנייה בסדרה.

שמעון כהן, ז' בשבט תשס"ז, 26/01/2007

בידי ד"ר משה נחום, נשיא הפדרציה העולמית של יהודי תימן, ראיות המוכיחות לטענתו כי הממסד בישראל של ראשית דרכה העלים ילדים מעולי תימן, אך לא רק ילדים. לדבריו גם נשים נחטפו מקרב העולים.

לפרק געגום ועלום זה של התייחסות אותה קיבלו עולי תימן בימי ראשיתה של המדינה מתייחס ד"ר משה נחום בזהירות יתירה. מחד הוא מודע היטב לנפיצותו של החומר עליו הוא מדבר ככזה שעשוי לפגוע מאוד במעמדה של ישראל כמדינת מערב נאורה, אך מאידך הוא מספר על זעמם וכאבם של בני המשפחות מהם נחטפו לדבריהם נשים. "אני מסתובב בעולם ופוגש אנשים שתדמיתה של ישראל עלולה להיפגע קשות בעיניהם. הם שואלים אותי לא אחת איך יתכן שהמדינה נהגה כך בעולים זמן קצר כל כך אחרי השואה. השאלה קשה ביותר כשאני שומע אותה מידידים בגרמניה... אני נאלץ להיזהר בהתבטאויות שלי", הוא אומר.

הפרשה עליה מדבר ד"ר נחום התרחשה אמנם, ככל הנראה, בהיקפים קטנים בהרבה מפרשת ילדי תימן החטופים, אולם נראה כי הטרגדיה שבה גדולה לא פחות ואף יותר. באופן מפתיע מספר נחום כי את המידע העביר לא פעם לתקשורת, אולם הסיקור של הנתונים היה קלוש ומזערי - פרשת חטיפת נשים מקרב העולים מתימן.

היה זה בתקופה בה החל כבר ד"ר נחום לעסוק **במלאכת איתור ילדי תימן החטופים**, והנה "יום אחד הגעתי לניחום אבלים במושב אליכין. ניגש אלי אדם בשם יוסף עראסי ז"ל ומספר לי 'גנבו לי את האישה והילד'. נחום פותח ומגולל סיפור מזעזע. "הוא (יוסף עראסי ש.כ.) מספר לי 'הרגשתי קצת לא טוב. הייתי במחנה עין שמר. כשהגעתי חזרה הביתה ראיתי שמעלים למשאית את אשתי ואת הילד'. יוסף יצא מהמחנה שגודר בגדר תיל. ניסה למצוא את האישה והילד. הוא הלך ברגל מהמחנה בשער מנשה שליד עין שמר ועד לרחוב הרברט סמואל שבתל אביב, שם היה בניין הכנסת. הוא פנה באופן ישיר לראש הממשלה בן גוריון ואמר לו שגנבו לו אישה וילד. בן גוריון נתן הוראה לשים אותו בג'יפ ולאפשר לו לחפש בכל בתי החולים. הוא חיפש ולא מצא. בתו בת השש הייתה הולכת ביער חדרה כדי למצוא את האימא שלה וצועקת 'אימא, אימא', למה את משאירה אותי לבד?".

מקרה נוסף הוא המקרה של "עובדיה מליחי, אחד מהמעידים בוועדת החקירה הממלכתית שהוקמה שנים רבות מאוחר יותר. הוא הלך להביא לאשתו, שהייתה בחודשי הריון מתקדמים, ארוחת בוקר לאוהל. כשחזר לאוהל גילה שאין אישה. אשתו הייתה בת 17 וחצי. הוא הלך, צעק והשתגע, חיפש באופניים בין הקיבוצים ובתי החולים ולא מצא".

"משפחת מרחום ברעננה", הוא הסיפור הנוסף אותו מספר לנו נחום. "לקחו את האישה לבית החולים רמב"ם. למחרת הדודים מגיעים לבקר ורואים שניתחו אותה. היא הייתה בריאה. למחרת הם חוזרים שוב לבית החולים ואומרים להם שהיא מתה. שאלו איפה הקבר? אחותה רצתה לראות קבר, אבל לא היה קבר. נתנו תעודת פטירה ושלום על ישראל..."

סיפור קשה ומצמרר במיוחד הוא סיפורו הקשה של רחמים דוד. מספר ד"ר נחום: "אני פוגש יהודי בשם רחמים דוד שבמשך תקופה ארוכה בכל פעם שהיו מדברים איתו על אמו הוא היה פורץ בכבי ומתעלף. פנו אלי קרובי משפחה ואמרו לי שצריך להוציא ממנו את הסיפור שגורם לו להתעלפויות הללו. אם מדובר במחלת נפילה או בגורם אחר. הלכתי אליו עם פסיכולוגים ורופאים. לאחר שקיבל כדורי הרגעה הוא סיפר לנו את סיפורו: 'הייתי ילד בן 12,5. הגעתי הביתה מבית הספר והנה לוקחים את אימא שלי, למרות התנגדות של אבא שלי. עלינו לאמבולנס הגענו לבית החולים והנה כעבור כמה דקות אנחנו שומעים אותה צועקת שדוקרים אותה. משם העבירו אותה לבית החולים אסף הרופא, שבאותם ימים נקרא בית חולים צריפין'. שם כנראה בגלל המשך ההתנגדות שלהם לאשפוז, הוא ואביו נעצרו לארבעים ושמונה שעות. כנראה שהמראה של אמו המנותחת וקשורה כשידיה תפורות עד לבטנה זעזעו אותו קשות. באותו יום ששוחררו האב והבן מהמשטרה הביאו להם את הגופה על סנדל. הם נאלצו להיות אלה שחפרו את הקבר ולקבור אותה. לפני הקבורה, כשהאבא פתח את התכריכים ראה את הגופה ללא עיניים וללא איברים פנימיים".

ד"ר נחום מספר שבעקבות האירוע הקשה איבד האב את שפיותו וכעבור שלושה חודשים לערך נפטר מצער.

מקרה נוסף עליו מספר נחום הוא האירוע של משפחת ישעיה קארווה שרעייתו הבריאה נלקחה עם בנה בן הכשנתיים לבית החולים 'צריפין', כאמור לימים 'אסף הרופא'. "במשך 12 יום הוא ישב ליד מיטתה וקילף לה בוסנים וגרעינים. הם צחקו על זה שמחזיקים באשפוז אישה בריאה. בכל יום היו לוקחים אותה לבדיקות, לוקחים בדיקות דם ומחזירים אותה. ביום השלושה עשר היא נעלמה עם הילד. הוא שאל איפה אשתי והילד. התשובה הייתה 'לא ראינו'. אמר להם 'אבל הייתי פה'. אמרו לה שלא מכירים אותו..."

על ההתנכרות התקשורתית לידיעות על חטיפת הנשים מספר ד"ר נחום תוך התייחסות לכתבה מקיפה שפורסמה בסיועו בעיתון 'ידיעות אחרונות'. לקראת פרסום הכתבה ראינה הכתבת יהודית 'חזקאלי', יחד עם נחום, את בני המשפחות וליקטה מהם את פרטי המידע. לתדהמתו למרות חומרת הנתונים שהעלתה 'חזקאלי' בראיונות שערך הרי שהכותרת שעיתרה את שער המוסף בו הופיעה הכתבה עסקה ב...דגים מסריחים שנמכרים בנמל יפו. נחום רואה בכך התנהלות עיתונאית מעוותת לחלוטין, שכן כתבה מזעזעת בניצוחה של כתבת בכירה נדחקת לשולי המוסף ואילו בשער העיתון ההתמקדות היא בדגים מסריחים. לדבריו השער קומם גם את 'חזקאלי' עצמה.

מה הייתה הסיבה לחטיפות הללו לטעמך?

"אם תשאל את בני המשפחות הם יאמרו לך שמדובר בניסויים רפואיים", אומר נחום בזהירות, ומציין כי לפחות שניים מהמקרים הסתיימו בניתוחי אם המשפחה שנלקחה ללא כל סיבה רפואית נראית לעין, ותוך התייחסות לבני המשפחות כאל חסרי שפיות. לטעמו יש בכך הוכחה לטענה זו של בני המשפחות.

להאזנה לפרק השני בראיון עם ד"ר נחום (לתשומת לב: מדובר בהקלטה קשה להאזנה)

כאמור, **כתבה זו היא שנייה בסדרה. כתבה נוספת שתנעל את הסדרה תפורסם בימים הקרובים**. הכתבה השלישית תעסוק ברכוש האבוד של יהודי תימן ובו ספרי קודש עתיקים בני מאות שנים. ההבטחה הייתה שהם יגיעו "באוויה אחרת". איך הועלמו אלפי הפריטים העתיקים, כפי שהוברר בתחקיריו של ד"ר נחום. כמו כן תעסוק הכתבה השלישית והאחרונה בסדרה במאבקו של הרב עוזי משולם לחשיפת הפרשות הקשות.

לכתבה הראשונה בסדרה: כך איתרתי ילדי תימן שנחטפו